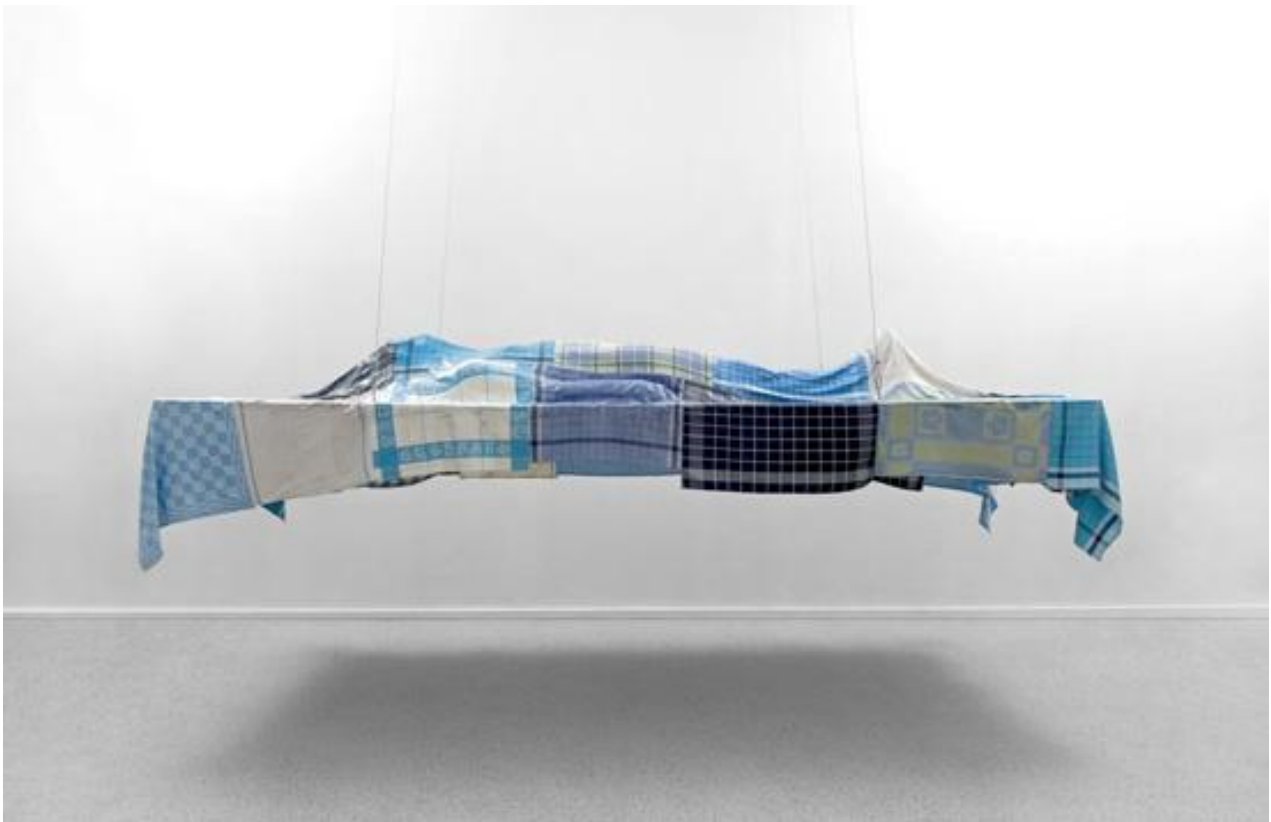

**Witte Donderdag
17 april 2025, 19.30 uur,
in het Witte Kerkje in Groet**

Uit de doeken

**Voorganger Ds. Lettie Oosterhof,
diakenen: Marjan Huisman, Jet Veenstra,
muziek: Willem Leegwater**

We zitten rond de tafel. Op die tafel staan brood en wijn maar er liggen ook andere voorwerpen die vanavond en de dagen hierna het verhaal vertellen. Ze hebben zoveel te vertellen over wat Jezus betekend heeft, over zijn zachte kracht van barmhartigheid. Hoe kan het zijn dat je aan barmhartigheid kunt sterven?

Op de weg naar Pasen vertellen doeken het verhaal van Jezus: droogdoeken, handdoeken, theedoeken, lijkwaden, kledingstukken, luiers. Ze verbeelden de barmhartigheid van de liefde, zoals Paulus die omschrijft in het beroemde 1 Korintiërs 13. De liefde die bescheiden is en verdraagzaam en niet zelfzuchtig en alles verdragend. Zoals die doek die steeds maar weer vuil weghaalt, die er altijd is om iets te bedekken of te verwarmen, om het leven mooier te maken.

Morgen zal die doek bloeden, zweet wissen, de dode inwikkelen, mee de diepte ingaan. En zondag is de doek voor eeuwig een herinnering die je helpt om verder te gaan. Zoals een kledingstuk van een geliefde dat je nooit zult wegdoen...

Bij binnenkomst is het stil tot de klok half 8 slaat

Welkom

Woorden aan het begin

Zingen: Waar staat een gedekte tafel?

Waar staat een gedekte tafel?
Waar is brood dat mij verzadigt?
Zonder eten ga ik dood.
Wie, wie geeft mij van zijn brood?
Of heb ik genoeg voor velen
maar geen mens om mee te delen,
geen die naast mij zit of staat
en mijn brood mij breken laat?

Mens is dorst en mens is honger,
mens is leven van verlangen,
wachtend tot iemand hem vindt
die zich geeft, die zich verbindt.
Heb ik alles overdadig,
Ben dan nog, ik onverzadigd
tot ik er van delen mag
met één die op iemand wacht

Gebed

Bij het beeld van Salwa Jabli (2016)

We zingen lied 561 – O liefde die verborgen zijt

Lezing: Johannes 13: 1-15

Jezus wast de voeten van de leerlingen

Het was kort voor het pesachfeest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was en dat Hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die Hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd. De duivel had intussen Judas, de zoon van Simon Iskariot, ertoe aangezet om Jezus uit te leveren. Jezus, die wist dat de Vader Hem alle macht had gegeven en dat Hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan, stond tijdens de maaltijd op. Hij legde zijn bovenkleed af, sloeg een linnen doek om en goot water in een waskom. Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen, en droogde ze af met de doek die

Hij omgeslagen had. Toen Hij bij Simon Petrus kwam, zei deze: 'U wilt toch niet mijn voeten wassen, Heer?' Jezus antwoordde: 'Wat Ik doe, begrijp je nu nog niet, maar later zul je het wel begrijpen.' 'O nee,' zei Petrus, 'mijn voeten zult U niet wassen, nooit!' Jezus zei: 'Als Ik ze niet mag wassen, kun je niet bij Mij horen.' 'Dan niet alleen mijn voeten, Heer,' antwoordde Simon Petrus, 'maar ook mijn handen en mijn hoofd!'

Hierop zei Jezus: 'Wie gebaad heeft hoeft alleen nog zijn voeten te wassen, hij is al helemaal rein. Jullie zijn dus rein – maar niet allemaal.' Hij wist namelijk wie Hem zou uitleveren, daarom zei Hij dat ze niet allemaal rein waren.

Toen Hij hun voeten gewassen had, deed Hij zijn bovenkleed aan en ging weer naar zijn plaats. 'Begrijpen jullie wat Ik gedaan heb?' vroeg Hij. 'Jullie zeggen altijd "meester" en "Heer" tegen Mij, en terecht, want dat ben Ik ook. Als Ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. Ik heb een voorbeeld gegeven; wat Ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen. Werkelijk, Ik verzeker jullie, een slaaf is niet meer dan zijn meester, en een afgezant niet meer dan wie hem zendt. Je zult gelukkig zijn als je dit niet alleen begrijpt, maar er ook naar handelt'.

Muziek

Overdenking

We zingen lied 650: 1 t.m. 4 - De aarde is vervuld

ROND DE TAFEL

Tafelgebed

Zo is het gegaan. Toen de mensen niet meer naar Jezus wilden luisteren, en hem wilden doden, toen ging hij eerst met zijn vrienden aan tafel. Onder het eten zei hij dat één van hen hem zou uitleveren. Ontsteld riepen ze: Ik toch niet, ik toch niet, Heer? Hij antwoordde: hij die samen met mij zijn brood in de kom doopte, die zal mij uitleveren. Toen zei Judas: Ik ben het toch niet rabbi? En Jezus antwoordde: Jij zegt het. Zo zou hij van hen gaan. Hij, als een nutteloze steen weggeschopt. Zoals dat nog steeds gaat; als de mooiste, sterkste mensen vermoord worden of vergiftigd. Ze zijn barmhartig en sterven aan hun dienstbaarheid.

Maar hij zei ook: ik geef jullie dit ritueel, houdt dit in ere. Noem mijn naam. Dan ben ik erbij, in jullie hart, in jullie hoofd, in jullie handen als je brood breekt en de wijn ronddeelt.

En zo mogen wij hier nog steeds met hem aan deze tafel zitten.

We delen zijn woorden, we delen zijn brood,

Wij drinken zijn dagen en voelen zijn leven als wijn in ons bloed.

We willen zijn als jij, zo onvergankelijk als de liefde die geduldig en vol goedheid is. Zonder afgunst, ijdel vertoon en zelfgenoegzaamheid. Niet grof en niet zelfzuchtig, Je liet je niet boos maken en rekende het kwaad niet aan, je verheugde je niet over het onrecht maar vond vreugde in de waarheid. En nu zul je alles verdragen, geloven, hopen, en volharden.

Onze Vader

We zingen lied 568a - Ubi Caritas et amor, ubi caritas Deus ibi est
(3x herhalen)

Inzettingswoorden

Toen ze verder aten nam Jezus een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood en gaf de leerlingen met de woorden: Neem, eet, dit is mijn lichaam.

En hij nam een beker, sprak een dankgebed uit en gaf hun de beker met de woorden: Drink allen hieruit, dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden.

Vredeswens

Jezus heeft ook gezegd: 'Mijn vrede geef ik jullie.' Zijn vrede is iets voor mensen samen, om te ontvangen en door te geven. Laten we dat in een gebaar tot uitdrukking brengen.

We zingen lied 390 – Het brood in de aarde gevonden

Delen van brood en wijn

Muziek

Toedekken brood en wijn, we blazen de kaarsen uit

Slottekst

Jezus wast zijn voeten met een opvallend witte doek die als een band stevig om zijn middel gebonden zit. Hij maakt zichzelf tot de gevangene, de slaaf van zijn leerlingen.

Deelhebben aan Jezus is toestaan dat hij zich aan ons vastketent. Dat voelt soms als een lastig blok aan je been. Maar het is het geheim van een zuiver leven en ware vrijheid, voor het aangezicht van God.

OVERGANG NAAR GOEDE VRIJDAG

Lezen Mattheus 26:29-30

Ik zeg jullie: vanaf vandaag zal ik niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag komt dat ik er met jullie opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van mijn Vader.' Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg.

Slotgebed

Blijf bij ons, Heer, want de dag loopt ten einde en de avond valt over ons neer.

Blijf bij ons, Heer

want wij vrezen het duistere dreigen van een nacht die een eeuwigheid duurt.

Blijf bij ons, Heer,

want wij wachten gespannen op de morgen en wij weten niet of hij welk komt.

Blijf tot ons spreken, ook als wijzelf door onheil woordloos zijn geworden.

Blijf naar ons luisteren, als wij u zeggen wat wij nog aan niemand hebben toevertrouwd

Blijf bij ons Heer,

met een enkel woord, een eenvoudig gebaar vol warmte en troost en gemeenschap.

Blijf bij ons, Metgezel,

ga met ons mee onderweg en vertel ons het geheim van geloof, hoop en liefde.

Blijf bij ons, vriend,

en help ons dat wij jou niet verlaten in al jouw eenzaamheid van deze nacht.

Wij verlaten in stilte de kerk. We zetten op vrijdag de dienst voort

